

ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐπὶ τῶν Βουλγαρίων καὶ δὴ ἐν σχέσει πρὸς τὰ κράτη, ἅτινα προβάλλουσιν ἡξιώσεις κληρονομικὰς ἐπὶ τῆς Τουρκίας.

Οἱ Ἕλληνες καὶ παρ' Ἀλβανοῖς, ἔχουσι πολλοὺς τοὺς οἰκείως πρὸς αὐτοὺς διακειμένους, καὶ παρὰ Βλάχους· ἔτι μάλλον, καὶ παρὰ Βουλγάροις οὐκ ὀλίγους, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τοῖς βουλγαροφώνοις. Εἰς τούτους κυρίως στηρίζει ἡ Ἑλλὰς τὰς ἐλπίδας τῆς περὶ μεγάλου ἔθνικου μέλλοντος. Ἀλλ' εἶνε παρατηρητέον ὅτι, ἐνῷ καὶ ὀθωμανοὶ Ἀλβανοὶ διάκεινται συμπαθῶς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, παπισταὶ ἢ οὐνῖται, εἴτε Ἀλβανοὶ εἴτε Βούλγαροι, εἶνε πάντες ἄσπονδοὶ ἐχθροὶ αὐτῶν. Πλὴν οὐ μόνον πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ρωσσίαν ὡς ὀρθόδοξον δύναμιν διάκεινται δυσμενέστατα μόνον δὲ πρὸς Δυνάμεις, ὁπαδοὺς τοῦ παπικοῦ δόγματος, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Αὐστρίαν τρέπονται αἱ συμπάθειαι αὐτῶν. Τὴν δύναμιν δὲ ἣν ὁ ἑλληνισμὸς ἀρεσται ἐκ τῆς ὀρθοδοξίας, αἰσθάνεται καὶ ἡ Ρωσσία κάλλιστα· ἀπ' οὗτου δὲ ἡ διάστασις τῶν Σλάβων καὶ Ἑλλήνων κατέστη ἀδιάλλακτος, οἱ δὲ Βούλγαροι ἐξέπεσον ἐν τέλει εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχίσμα, διενεθῆσαν οὗτοι καὶ ἡ προστάτις αὐτῶν δύναμις νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὸ ὡς ὄπλον παρὰ τοῖς Βουλγάροις, τοῖς πιστοῖς μένουσιν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν, ἐναντίον τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἀποχωρισμὸς δὲ Βουλγάρων, φίλων πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἢ βουλγαροφώνων Ἑλλήνων ἐκ τῆς ὀρθοδοξίας καθιστᾷ αὐτοὺς εὐθύς πολεμίους τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἡ Αὐστρία ἀπ' ἐτέρου κατανοοῦσα ὅτι οἱ μὲν ὀρθόδοξοι Βούλγαροι, ὅπως καὶ οἱ ὀρθόδοξοι Ἀλβανοὶ καὶ Βλάχοι συμπάθουσι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οἱ δὲ σχισματικοὶ ἐκπνεροῦσι τὰ βουλγαρικά καὶ ρωσσικά σχέδια, μόνον ἐν τῷ παπισμῷ καὶ τῷ οὐνιτισμῷ νομίζει ὅτι εὕρισκεν τὸ μέτρον, δι' οὗ δύναται νὰ προσελκύσῃ εἰς ἑαυτὴν ὁπαδοὺς ἐπὶ τῆς ἱλλυρικῆς χερσονήσου, ἰδίᾳ δὲ δι' αὐτοῦ ἐλπίζει νὰ ἀπο-

ἀνεκάλεσεν αὐτὸν εἰς ἑαυτόν. Ἀλλως ἢ Ἰωάννα προσηνέχθη αὐτῷ λίαν ἐπιχαρίτως.

Ἄρα γε ἡγνόνει;

Οὐδὲν ἐγίνωσκε τῶντι καὶ θ' ἄγνοῃ πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ νυκτερινοῦ ἐπισκέπτου, ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμόν της, ἵνα κλέψῃ, καθὼς εἶχον παραστήσει αὐτῇ.

Βλέπων δὲ τὰ ἀπευθυνόμενα πρὸς αὐτὸν βλέμματα ἦσαν φιλικὰ, μὴ ἔχον ν' ἀπαντᾷ ἢ εἰς λόγους συμπαθείας ὁ Ραοὺλ κατάρθρωσε νὰ καταστείλῃ τὴν συγκίνησίν του.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν εἶδον αὐτὸν λίαν περιποιητικὸν πλησίον τῆς δεσποινίδος Ἑμμάς Μωριέν.

Τοῦτο περιήγαγε τὴν δούκισσαν Κορζερὸν εἰς θέσιν ἵνα εἴπῃ ἱκανῶς μεγαλοφώνως ὥστε νὰ ἀκουσθῇ:

— Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχωμεν νέον γάμον.

Ὅλων τὰ βλέμματα διηυθύνθησαν ἐπὶ τοῦ Ραοὺλ καὶ τῆς Ἑμμάς, ἥτις ἐγένετο ἐρυθρὰ ὡς ὠριμον κεράσιον.

Ἡ Ἑρριέτη, ἥτις εὕρισκετο πλησίον, περιεπτύχθη αὐτήν.

Ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ δήμου Ἀρεβίλλης· συνεχῶς τὴν ἐσπέραν γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἀγρίου τοῦ δάσους τῆς Μαρεΐλ. Ὅσοι ἀφηγοῦνται τὰ γεγονότα, ἅτινα κατέστησαν αὐτὸν διάσημον ἐν τῇ χώρᾳ, ἀποπερατοῦσι πάντοτε τὴν διήγησίν των διὰ τῶν λέξεων τούτων.

— Καὶ νὰ λέγωμεν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ μάθωμεν τί ἀπέγεινεν ὁ δυστυχὴς οὗτος Λυκογιάννης!

Τ Ε Λ Ο Σ

σπάσῃ τοὺς Σλάβους ὀριστικῶς ἐκ τῆς Ρωσσίας καὶ νὰ συνδέσῃ πρὸς τὴν ἰδίαν τύχην.

Τούτων οὕτως ἐχόντων διὰ τίνα λόγον ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ συμπαθῇ πρὸς τὸν οὐνιτισμὸν καὶ νὰ προστατεύῃ αὐτόν; Ὁ οὐνιτισμὸς σημαίνει ἐξασθένειν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἐνίσχυσιν τῆς αὐστριακῆς ἐπιρροῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ· συμφέρει ὅμως τοῦτο εἰς τὴν Γαλλίαν; Ἡ ἐπικράτης τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τῆς ἱλλυρικῆς Χερσονήσου δηλοῖ ἐνίσχυσιν αὐτῆς ὡς ναυτικῆς δυνάμεως ἐν τῇ Μεσογείᾳ ἐπικράτησιν δὲ ἰδίᾳ τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος χώρα καὶ ἀποκλεισμὸν ἐξ αὐτῆς τοῦ γαλλικοῦ· συμφέρουσι ταῦτα εἰς τὴν Γαλλίαν, συμφέρει ἰδίᾳ εἰς αὐτὴν νὰ ἀποκλεισθῇ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, ἀφ' οὗ ἤδη ἐξωθοῦνται κατὰ μικρὸν ἐξ ἄλλων παγκοσμίων ἀγορῶν; Εἶνε πλάνη νὰ νομίζῃ τις ὅτι προστατεύουσα ἡ Γαλλία Λεβαντίνους ἢ καὶ Οὐνίτας δύναται νὰ ἀρυσθῇ οἰανδήποτε πολιτικὴν ὠφέλειαν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ· εἶνε πλάνη ἀσυγχώρητος ἵνα μὴ τι χειρὸν εἰπωμεν, νὰ πιστεῦῃ ὅτι Ἰησουῖται, διωκόμενοι ἐν Γαλλίᾳ, δύνανται ποτε νὰ ἔχωσι συμπάθως πρὸς αὐτὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὅτι δὲ Ἱταλοὶ προεστώμενοι παπικῶν καθιδρυμάτων καὶ Γερμανοὶ μοναχοί, μετερχόμενοι τὸν διδάσκαλον δύνανται νὰ προάγωσι τὰ γαλλικὰ συμφέροντα, ὡς ἔγραψεν ἐσχάτως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴς τις εἰς τὴν γαλλικὴν *Εφημερίδα τῶν Συζητήσεων*. Ἡ Γαλλία ἔχει ἰσχυρότατα ὄπλα πρὸς ἀπόκτησιν εὐρυτάτων συμπαθειῶν καὶ ἀληθοῦς πολιτικῆς δυνάμεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ.—τὴν γλώσσαν καὶ τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς. Οὐχὶ διὰ τὴν διδασκαλίαν καθόλου, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης προσφεύγουσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν παπικῶν προπαγανδῶν πολλοὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Διὰ τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς κέκτηται ἡ Γαλλία τὰς πλείστας συμπαθείας παρὰ πᾶσι τοῖς ἀνεπτυγμένοις ἐν αὐτῇ. Διὰ τῆς γλώσσης δὲ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς προσεκτῆσατο καὶ τὰς συμπαθείας τοῦ ἔθνους ἐκείνου, δι' οὗ κυρίως διωχοτεύονται καὶ τὰ φῶτα καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔθνος εἶνε τὸ ἑλληνικόν, ὅπερ ὡς τοιοῦτον οὐ μόνον δὲν πρέπει νὰ διώκῃ ἡ Γαλλία προστατεύουσα προπυγνάνδας Ἰησουϊτῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπερμαχῇ αὐτοῦ, τοῦτο δὲ πράττουσα θὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τὰ ἀληθῆ αὐτῆς συμφέροντα. Διὸ ὀρθότατα ἔλεγεν ὁ Γαμβέττας, ὅτι ἡ προστασία τῶν *Ἑλλήνων* δὲν εἶνε αἰσθημα συμπαθείας, ἀλλ' ἀληθὲς συμφέρον τῆς Γαλλίας.

Ὁρθόδοξος

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΑΤΡΩΝ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πάτρις, 5 Σεπτεμβρίου.

Ἡ «Νέα Ἐφημερίς» καὶ ὁ ἀγυρτάκος — Φόνος Κουτσονικολοῦ — Τρία κακουργήματα ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ — Κλοπὴ τοῦ Δημοσίου ταμείου.

Οὐδέποτε ἀναγινώσκω τὴν καλουμένην «Νέαν Ἐφημερίδα», διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἔμαθον μόλις προχθὲς ὅτι ἀγυρτάκος τις ἀνῆρσε δῆθεν τὰ περὶ τῆς ἐν Πάτραις δημοσίας ἀσφαλείας ἐπισταλέντα ὑμῖν ζητήσας ἀνεῦρον καὶ ἀνέγων τὴν διατριβὴν ταύτην, ἥτις γέλωτα μὲν ἀπλετον μοι ἐπροξένησε διὰ τὰς γελοίας καὶ τετριμμένας δημοκολακείας τοῦ διατριβογράφου, θαυμασμόν δὲ διὰ τὴν περὶ τὸ ψεύδεσθαι θρασύτητα αὐτοῦ· εἶναι δὲ οὗτος, ὡς κάλλιστα τὸ «Μὴ Χάνεσαι» διέγνω ἀγυρτάκος τῇ

σκοπῶν ὡς διασαλπίζει νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ φρονῶν ὅτι διὰ τῆς συγκαλύψεως τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἀηδῶν καὶ πεπατημένων περὶ λαοῦ φράσεων ἐκέρδισεν ἀσφαλῶς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον ἀπέχει ἀπ' αὐτοῦ ὅσον ἡ δημαρχία Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ Κοινοβουλίου. Τὸν ἀγυρτάκον δὲ τοῦτον ἐκτὸς τοῦ ἐγχωρίου τύπου διέψευσαν δυστυχῶς καὶ τρία ἔτι ἡ μᾶλλον τέσσαρα θύματα. Δὲν εἶχεν ἔτι κατευνασθῇ ἡ ἐπὶ ταῖς δολοφονίαις τοῦ φοιτητοῦ Κανελλοπούλου καὶ τοῦ γραμματέως τῆς εἰσαγγελίας τῶν Ἑφετῶν κατὰπληξίς, ὅτε πρό τινων ἡμερῶν ἕτερον ἔπесε θύμα ὁ μονογενὴς νέος Κουτσονικολὸς φονευθεὶς ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ ἐν κεντρικωτάτῃ συνοικίᾳ διὰ μαχαιρῶν καὶ πυροβόλων ὀπλῶν μετὰ κραταῖαν ἀντίστασιν· καὶ ὁμως—ἀντιγράφω ἐνταῦθα τὸν «φορολογούμενον», ἵνα μὴ διίσχυρισθῇ πάλιν ὁ ἀγυρτάκος ὅτι θέλομεν νὰ δυσφημήσωμεν τὴν πόλιν—καὶ ὁμως, γράφει ὁ «Φορολογούμενος», ἐν ᾧ πᾶς τις ἐδικαιοῦτο νὰ προσδοκᾷ πεποιθότως ὅτι οἱ φονεῖς παραχρῆμα συνελήφθησαν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς παταγῶδους καὶ μακρᾶς ταύτης μάχης, πάντες ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ φυγοδικήσωσι καὶ οὐδεὶς τούτων ἄχρι τῆς ὥρας ταύτης ἀνευρέθη ἢ συνελήφθη.» Προχθὲς δὲ ἦτο τὸ σαββατικὸν καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεγίνωσκον τὸ διαψεύδον τὸν ἀγυρτάκον «Μὴ Χάνεσαι» κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ἀκούσας θόρυβον καὶ σκύψας ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν «Γεωργίου» ἐξώστου μου εἶδον κίνησιν καὶ ἀστυνομικὰ τρεχάματα· ἐρωτήσα· εἷνα τῆς ἀστυνομίας ὑπάλληλον ἔμαθον ὅτι δύο μὲν ἐγένοντο φόνους, εἰς τραυματισμὸς καὶ συμπλοκαὶ τινεῖς ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ!! Ὁ εἰς τῶν φόνων τούτων εἶναι μὲν φόνος ἐξ ἀμελείας ἀλλὰ ἀμελείας πολλῶ μᾶλλον τῶν διοικουσῶν ἡμᾶς ἀρχῶν· ἡ τοῦ διαπράξαντος τὸν φόνον. Κάρρον δὴλα δὴ ἐλαυνόμενον ἀπὸ ρυτῆρος διὰ μέσου τῆς κεντρικωτέρας καὶ πολυπληθεστεράς· ὁδοῦ τῆς πόλεως συνέτριψεν οἰκτρῶς τὴν μητέρα τοῦ παρ' ἡμῖν δικηγόρου Μ. Παπαδοπούλου, ἣν καὶ ἐκηδεύσαμεν χθὲς παρακολουθούντος τὴν κηδεῖαν καὶ τοῦ ἀγυρτάκου. Μίαν ὥραν μετὰ, ἦτοί τὴν 11 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὑπὸ ὄψει μυριάδων ἀνθρώπων, ὁ υἱὸς τοῦ ἱερέως Σερέτη, ἐνεπήγνυε πελωρίαν μάχαιραν εἰς τὰ στήθη ἐνός ἄλλου πολίτου, ὃν καὶ τοῦτον ἐκηδεύσαμεν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν πενθερὸς ἐπειραθὴ δολοφονίαν κατὰ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, ἀμοιβαῖοι δὲ πυροβολισμοὶ καὶ τραυματισμὸς ἐνός συνετάρασαν τὴν ἄνω πόλιν· οἱ δὲ φυλάσσοντες τὸ δημόσιον ταμεῖον στρατιῶται ἐκλεψαν 400 δραχμάς. Πασῶν δὲ τῶν πράξεων τούτων οἱ αὐτοῦργοι ὄχοντο ἀπίοντες ἢ ἀμερίμνοι ἀπὸ πάσης καταδιώξεως διαιτώνται εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ἢ τῶν φίλων αὐτῶν. Τί λέγει διὰ ταῦτα ὁ ἀγυρτάκος; προτιμῶμεν τῇ ἀληθείᾳ νὰ δικαιωθῇ οὗτος παρὰ νὰ θρηνήσωμεν τόσα θύματα! πλὴν ἄλλως ἔδοξε τῇ θεῇ προνοίᾳ ἡ μᾶλλον τῇ ἀπρονοσίᾳ τῶν ἀρχῶν καὶ τῇ ἀναπτυσσομένη διὰ τοῦτο ἀγριότητι τῶν κατοίκων. Περὶ πολλῶν ἄλλων προσεχῶς.

CE TUS

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 9 ἀπριλίου 1836 Βασ. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως αἱ Ἀθηναῖ, κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Πειραιῶς τοῦ Σταδίου, εἰς τὰς πλατεῖας τοῦ Λουδοβίκου καὶ λοιπὰς, ὅλαι αἱ οἰκίαι 1) πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐν ἰσόγειον καὶ ἐν ἀνώγειον πάτωμα καὶ 2) θέλουν πηγματίζει σειρὰν συνεχῇ καὶ ἀδιάκοπον, τὰ δὲ σχέδια ὅλων τῶν εἰς

τὰς ὁδοὺς ταύτας οἰκοδομουμένων οἰκιῶν θέλουν ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ μηχανικοῦ, τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν ἔγκρισιν. Ὁ νόμος οὗτος παρεβιάσθη καὶ παραβιάζεται ἀδῶς ἀπὸ τῆς δημοσιευσεως του, χωρὶς ἄρχῃ τις νὰ λάβῃ περὶ τούτου πρόνοιαν.

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω διατάγματος ἀπαγορεύεται ἡ σμίκευσις τῶν ὁδῶν μὴ ἐπιτρεπομένου εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας νὰ ἔχωσιν ὑπὲρ τὴν μίαν βαθμίδα ἐμρὸς τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν των, ἀλλ' ἐὰν διέλθῃ τις τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς θὰ ἀριθμῇσιν ἑκατοντάδα παραβάσεων τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἀδιαφορία τοῦ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μηχανικοῦ ἢ μᾶλλον τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων.

Ἀπαγορεύεται πρὸς τούτοις (ἄρθ. 11) εἰς τοὺς οἰκοδομοῦντας νὰ καλύπτωσι τὴν ὁδὸν μὲ ὕλας ἢ ἱκριώματα οἰκοδομῶν ἢ καὶ ν' ἀνοίγωσι λάκκους ἐν ταῖς ὁδοῖς. Ἐν Ἀθῆναις ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη κατηργήθη ἀπὸ τοὺς οἰκοδομοῦντας καὶ ἰδίως εἰς τὰς ὁδοὺς Σταδίου καὶ Πειραιῶς.

Αἱ δένδρστοιχεῖαι παρουσιάζουσιν οἰκτρὰν εἰκόνα τῆς ἀκηδεῖας τῆς ἀρχῆς· ἄλλοι τὰ δένδρα ὑπέστησαν ἀραιώσιν ἄλλοι ἴστανται καχεκτικά καὶ ἐτοιμόρροπα, ἀποξηρανθέντα καὶ εἰς πρώτην ἰσχυρὰν πνοὴν ἀνέμου ἔτοιμα νὰ ριφθῶσιν ἐπὶ τῶν διαβατῶν.

ΑΛΛΑ ΠΕΡΙ ΚΩΠΑΙΔΟΣ

Ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν ἀποξηράνσιν τῆς Κωπαίδος Λίμνης ἑταιρία, καταλαβοῦσα ἐν τῇ ζώνῃ καὶ γαίας μὴ ἀποτελούσας ἑδαφος ὑπὸ συνήθων πλημμυρῶν κατακλυζομένης, ἐπέβαλε φόρους βοσκῆς εἰς τοὺς κατόχους καὶ ἰδιοκτῆτας καὶ δικαίωμα ἀρδεύσεως καὶ ποτισμοῦ ζῶων ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν Κηρισσοῦ, Ἑράρης καὶ Μελαρος, οὐχὶ διότι ἐπεχείρησε ἡ ἀποπεράτωσιν αὕτη τὴν ἀποξηράνσιν, ἀλλὰ διότι ἔχει προθεσίαν καὶ δικαίωμα περὶ ἀποξηράνσεως τῶν κατοίκων διαμαρτυρηθέντων, ἡ κυβέρνησις δὲ φαίνεται ὅτι ἔπραξέ τι ὑπὲρ αὐτῶν σπουδαῖον.

Οἱ Νομικοὶ σύμβουλοι δὲ αὐτῇ ἀποφανθῶσιν ἐζήτησαν νὰ μάθωσιν ἀπὸ μέρους τῆς ἑταιρίας ἀπὸ πότε ἐννοεῖ αὕτη νὰ ὑπολογίσῃ τὰ 99 ἔτη τῆς ἐπικαρπίας, ἀπὸ τῆς ἀποξηράνσεως ἢ ἀπὸ τῆς συμβάσεως τῆς ἐκχωρητάσης τὴν ἀποξηράνσιν· ἡ δὲ ἑταιρία ζητεῖ 90 ἔτη ἵνα διασκεφθῇ περὶ τούτου καὶ ἀποφανθῇ!

Οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι εὗρισκονσι δεδικασμένον τὸ ζήτημα, ἀν ὡς Λίμνην Κωπαίδος κατέταξεν ἡ ἑταιρία καὶ ἐν τῇ ζώνῃ συμπεριέλαβε τὰ χωρία καὶ τοὺς Ναοὺς, χαρακτηρίσασα ταῦτα λίμνην, τοὺς δὲ κατοίκους καὶ τὰ ζῶα αὐτῶν ὡς ἔγχελεις καὶ ἰχθύας!

Ὁ νομάρχης, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὑποβαλὼν κατὰ τὸν Μάρτιον ε.ε. παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἀδικίας, ἐκρίθη καὶ κατεκρίθη ὡς λαϊκὸς, τὰ λαϊκὰ δικαιώματα περὶ πολλοῦ ποιούμενος!

Πληροφορούμεθα προσέτι ὅτι ἡ ἑταιρία ζητεῖ ἤδη τὴν εἰς αὐτὴν παραχώρησιν ἰδιοκτησιῶν δι' οἰκήματα καὶ διώρυγας, ἡ δὲ διοίκησις ἐνισχύει ταύτην κατ' ἀνάγκην ἵνα διασώσῃ τὰς ὑπὸ ἐκπτώσιν διατελούσας μετοχὰς αὐτῆς.

Ἡ κυρία **Φραγκίσκα Ζυγαλάκη** ἀγγέλλει εἰς τὰς κυρίας πελατίδας αὐτῆς, ὅτι μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν της ἀπέναντι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου (Καρότση).